

Dolf Vogelzang gaat met pensioen. Maar kan hij zijn Dierenambulance Kennemerland wel missen? 'Het mooie aan een vrijwilligersorganisatie is dat je gewoon kunt terugkomen'

„Uiteindelijk maken de collega's hier dat ik altijd met een fijn gevoel naar mijn werk ga, zelfs wanneer je nare dingen met beesten meemaakt.”

© Foto Ronald Goedheer

Oscar Spaans

Vrijdag 17 maart 2023 HEEMSKERK

Manager Dolf Vogelzang van Dierenambulance Kennemerland gaat met pensioen. Na dertien jaar dienst kan hij de organisatie met een gerust hart achterlaten. Er zijn nieuwe auto's op komst, op het terrein aan de Heemskerkse Kleine Houtweg wordt hard gewerkt aan een nieuw onderkomen, en de kennis en kunde van het personeel wordt door scholing bijgespijkerd.

Op de binnenkant van de kantoordeur van manager Dolf Vogelzang prijkt een bordje met de tekst 'Als ik gemakker wil horen koop ik wel een geit'.

Van gemakker is tijdens dit bezoek aan Dierenambulance Kennemerland hoegenaamd niets te merken. Naar verluidt maakt papegaai Kobus het personeel weleens uit voor 'stelletje sukkel's' vanaf zijn tak in de kantine, maar deze middag houdt ook hij het bij een goedgegemust 'hallo'. Medewerker Esther Vink heeft er lucht van gekregen dat Dagblad

Kennemerland op visite is en stapt het kantoor van Dolf binnen om hem een pluim toe te steken. „Hij is geen baas die boven je staat. Als het nodig is, laat hij meteen zijn werk vallen om zelf te komen helpen.”

(Tekst gaat door onder de foto)

Als het reilen en zeilen bij de dierenambulance niet naar de zin is van papegaai Kobus, maakt hij het personeel soms uit voor 'stelletje sukkels'.

© Archiefoto Ronald Goedheer

Beestenboel

Een gezellige beestenboel dus. De dieren die hier belanden mogen dan doorgaans enige tragedie hebben doorstaan, eenmaal binnen wacht ze een warm bad. „We hebben een fantastisch team van zo’n honderd hele gemotiveerde vrijwilligers”, zegt Dolf. „En we werken samen met dierenarts Marjolein Lieuwes uit Castricum. Daar kunnen we 24 uur per dag terecht, en ze verzorgt ook scholing van nieuw personeel. Uiteindelijk maken de collega’s hier dat ik altijd met een fijn gevoel naar mijn werk ga, zelfs wanneer je nare dingen met beesten meemaakt.”

Dolf is naar eigen zeggen 'supertrots' op de dierenvrienden die dag in dag uit met de voeten in de modder staan – soms letterlijk, bijvoorbeeld als een gewond dier zich in het riool bevindt. „Het gebeurt ook wel dat mensen al meerdere dagen dood in huis liggen terwijl er ook dieren aanwezig zijn. Onze vrijwilligers – die natuurlijk geen politiemensen zijn – gaan daar dan wel naar binnen met die geur die er hangt.”

Lees ook: Dierenambulance Kennemerland krijgt vernieuwd onderkomen: 'Een duurzaam, milieuvriendelijk gebouw met ruimte voor betere opvang'

Reanimatie

Om de kundigheid van de vrijwilligers op peil te houden of te brengen wordt er geïnvesteerd in scholing door middel van verschillende cursussen. „Een vakgroep van Rijkswaterstaat leert onze mensen hoe ze zich gedragen langs de snelweg, dat is een eis van hen. Meldingen op de snelweg gaan meestal over bijvoorbeeld een zwaan op de rijbaan, of een verongelukte auto waar nog een dier in zit. Verder geven we hier de cursus reanimatie voor dieren, daar gebruiken we een rubberen hond voor.”

De professionaliseringsslag van Dierenambulance Kennemerland is behalve bij het personeel zelf zichtbaar in het onderkomen van de organisatie. Op het terrein wordt flink gebouwd aan onder andere een quarantainruimte voor mogelijk besmette dieren, leslokalen voor het scholen van personeel en een afscheidskamer. Op de daken komen zonnepanelen en er wordt een warmtepomp geïnstalleerd. „De afscheidskamer krijgt een aparte ingang. Op dit moment moeten baasjes van overleden dieren nog langs het keukentje. 's Ochtends is het daar druk, er worden grappen gemaakt, de radio staat aan. Dat is niet prettig, dat wil je niet.”

(Tekst gaat door onder de foto)

„Dolf is geen baas die boven je staat.” © Foto Ronald Goedheer

Donateurs

Daarnaast wordt er zo'n 15.000 euro uitgetrokken voor nieuwe kleding – het personeel kruipt soms onder prikkeldraad door, of in het riool – en wordt er uitgekeken naar twee nieuwe busjes. Alles bij elkaar mag het heel wat kosten. „Vooral de vernieuwbouw kost heel

veel geld, enkele tonnen. We zijn heel erg blij met onze donateurs en met mensen die ons in hun testament opnemen. Met het contract dat we met de gemeente hebben afgesloten komen we op kostprijs uit, er wordt geen winst mee gemaakt.”

De sollicitatieprocedure voor Dolfs opvolger is in volle gang. „Er zal in elk geval een inwerkperiode zijn. Als manager moet je bijvoorbeeld ook overleg voeren met gemeenten, je moet leren waar je tegenaan loopt.”

(Tekst gaat door onder de foto)

Manager Dolf Vogelzang bij een stel valkparkietjes. © Foto Ronald Goedheer

Pensioen

In augustus begint zijn pensioen. En dan? „Ik denk na over een post hbo-studie kwaliteitsmanagement. Dat gaat meestal over grote organisaties, maar ik vind het interessant om het ook hier toe te passen, zodat de organisatie gerund wordt als een bedrijf. Na dertien jaar weet ik aardig wat het werk als manager van vrijwilligers inhoudt. Maar daar ga ik na mijn pensioen eerst eens rustig over nadenken. Het mooie aan een vrijwilligersorganisatie is dat je na je pensioen gewoon kunt terugkomen. Bij een commercieel bedrijf, ben je weg. ”

Begrijpen we het goed dat de mogelijkheid bestaat dat Dolf over enkele maanden achter het stuur van een van de nieuwe busjes zit? Een glimlach verschijnt, zijn ogen twinkelen achter de brillenglazen. „Dat zou zomaar kunnen.

Op het terrein wordt hard aan nieuwbouw gewerkt. © Foto Ronald Goedheer

Donateurs

Bij Dierenambulance Kennemerland werken ongeveer honderd vrijwilligers. Hun werk wordt mede mogelijk gemaakt dankzij giften van donateurs, inkomsten van collecte en gelden uit testamenten. Kijk voor meer informatie op <https://www.dierenambulancekennemerland.nl/>.